

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ
УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**ФАКУЛЬТЕТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ
ПІДРОЗДІЛІВ ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Кафедра мовної підготовки

**МОВНА ПІДГОТОВКА
ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ТРАДИЦІЇ,
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАРУБІЖНИЙ
ДОСВІД**

**МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОГО КРУГЛОГО СТОЛУ
з нагоди 100-річчя Одеського державного університету
внутрішніх справ**

**м. Одеса
2022**

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ФАКУЛЬТЕТ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ПІДРОЗДІЛІВ
ПРЕВЕНТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кафедра мовної підготовки

**МОВНА ПІДГОТОВКА ПОЛЩЕЙСЬКИХ: ТРАДИЦІЇ,
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД**

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОГО КРУГЛОГО СТОЛУ
з нагоди 100-річчя Одеського державного університету
внутрішніх справ
04 серпня 2022 року

Одеса - 2022

The Council of Europe has developed a “Practical Guide for Police Training in the Field of Cultural Awareness» [4]. The Manual identifies six main objectives for such training:

- improve the knowledge of police officers in the field of human relations and understanding of their aspects;

In 1997 a Northern/Irish NGO, the Committee on the Administration of Justice (CJC), published a report titled Human rights on duty: International lessons for Northern Ireland. The report examines the study's results of the problems associated with the transition to new forms of police organization and change management in the police departments of Canada, Belgium, the Netherlands, Australia, Spain, El Salvador and South Africa. The document contains chapters on police representativeness and training of officers.

- develop communication skills, especially in a culturally diverse environment (i.e. the ability to avoid misunderstandings in situations of intercultural communication);

- improve the professionalism of the police in terms of providing quality services to the population;

- foster respect for all citizens, regardless of their origin;

- strengthen the competence of the police to carry out their functions in a multicultural society;

- improve police officers` knowledge of laws and regulations relating to immigrants and racial discrimination. Some of these goals should be kept in mind when developing programs to prepare officers for policing in a multiethnic society [4].

All this explains the need for communicative training of employees of the internal affairs bodies, but this path is long and complicated, based on the trial and error method, and therefore not sufficiently reliable and effective. It is important that the employee in the process of communicative training get an idea of the most important psychological patterns of communication. Therefore, it is important to develop a training strategy that will help develop the understanding and attitudes of police officers necessary for the professional conduct of policing in a multicultural environment.

Police officers should be well aware of the cultural characteristics of the communities to which they do not belong, but with which they will have to work. They should not just be culturally conscious, but well aware of the fact that all people have equal rights, and any form of discrimination, whether it be based on skin color, caste or religion, etc., is unacceptable.

References

1. Anneke, Osse, 2006. Understanding Policing. A resource for human rights activists. Amnesty International.
2. Cushner, K. 2005. Communicating across international and domestic cultures. Crime & Justice International, Vol.21, № 88, pp.11–15.
3. Oakley, R., 1998. Police training concerning migrants and ethnic relations. Practical guidelines.
4. Kolarik, I. 1995, 'Communication with non-English speaking people in emergencies', NSW Police News, vol. 75, no. 6, pp.21–23.

ДЕЯКІ ВАЖЛИВІ АСПЕКТИ МОВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО

Оверчук О.Б.

к. філол. н.,

доцент кафедри українознавства факультету № 2

Харківський національний університет внутрішніх справ

Сьогодні зі зміною пріоритетів професіоналізації поліцейських, визначених Законом України «Про Національну поліцію» [1], Правилами етичної поведінки поліцейських [2] та Пам'яткою працівника Національної поліції України [3], особливої актуальності під час підготовки чи перепідготовки співробітників правоохоронних органів набуває вироблення в останніх навичок норм і правил спілкування під час виконання службових обов'язків. Поведінка поліцейського, важливою ознакою фахової діяльності якого є постійна комунікація з різними категоріями громадян, за будь-яких обставин повинна ґрунтуватись на дотриманні норм професійної етики та

мовленнєвої культури. Для досягнення цієї мети знадобляться не лише ґрунтовні професійні знання, а й навички культури спілкування, належний рівень мовленнєвої підготовки, відпрацьована техніка мовлення. У зв'язку з цим хочемо наголосити на деяких важливих аспектах мовної поведінки, що можуть стати в нагоді працівникам Національної поліції України в процесі виконання ними службової діяльності.

Одним із вагомих елементів мовної поведінки поліцейського є дотримання норм мови. Адже культура мовлення відіграє не тільки важливу роль у процесі комунікації, а і є однією з неодмінних складових загальної та професійної культури. Дотримання мовних норм, вміння формулювати думки, ґраматично правильно будувати речення, чітко промовляти звуки та їх сполучення, правильно ставити наголоси повинні стати не тільки бажаними, а обов'язковими елементами мовної поведінки поліцейського. Тому правоохоронцю під час спілкування особливу увагу слід звертати на дотримання правил писемного й усного мовлення, орфоепії, ґраматики, постійно стежити за відповідністю мовлення правилам орфоґрафії та пунктуації, розумно використовувати лексичне багатство мови. Адже порушення цих норм свідчить про низький рівень мовленнєвої культури, підриває авторитет мовця.

Для поліцейських спілкування є не тільки інструментом виконання функціональних обов'язків, а й основним засобом реалізації всіх сторін правоохоронної діяльності. Плідна співпраця поліцейських із громадянами є запорукою забезпечення належного рівня ґромадської безпеки в суспільстві [4, с. 62]. Саме тому особливу увагу правоохоронцю потрібно приділяти досягненню зрозумілості, точності, логічності, виразності, стилістичній вправності мовлення. Для точності, ясності й зрозумілості мовлення необхідно використовувати усі мовні засоби, проте намагатися уникати багатослів'я. Надмірне, часто непотрібне слововживання суперечить закону мовленнєвої економії та заважає зрозуміти найважливіше.

Техніка мовлення поліцейського також є важливою складовою його мовленнєвої культури. Поліцейський повинен уміти структурувати текст, використовувати різні наголоси (орфографічний, логічний, фразовий), мовленнєві паузи (психологічну, логічну, гастрольну, повітряну), керувати силою і тональністю голосу. У процесі спілкування сила й тональність мають змінюватися. Наприклад, для виділення важливості сказаного, скерування уваги співрозмовника в потрібному напрямі силу голосу можна збільшувати, тональність змінювати.

Під час спілкування залежно від теми, мети й завдань розмови, вікових особливостей співрозмовника, умов та обставин спілкування необхідно правильно обирати темп і ритм мовлення. Так, якщо поліцейський повідомляє особливо важливу інформацію (розкриває сутність законів, правил, понять), темп сповільнюється, і, навпаки, наведення прикладів, повсякденної інформації спричиняють прискорення темпу. Внутрішню силу мовлення, його динаміку, як психологічний чинник, забезпечує ритмічність мовлення. Інтонаційність мови передбачає поєднання мелодійності, гучності голосу, тембру, темпу мовлення, пауз, інтонаційних і смислових наголосів. Про мовленнєву майстерність правоохоронця свідчить і вміння за потреби вчасного переходу від монологічного мовлення до діалогічного.

Досягнення мети розмови багато в чому залежить і від вміння використовувати невербальні засоби (жести, рухи, міміка). Несловесні засоби допомагають краще зрозуміти співрозмовника й можуть по-різному застосовуватися в процесі спілкування: як пошукові компоненти, для орієнтування перед початком спілкування; як символи, для коригування вже встановленого контакту з метою ілюстрації, доповнення, уточнення чи конкретизації сказаного. Невербальні засоби спілкування сигналізують і про ступінь взаємодії зі співрозмовником, який за допомогою жестів та міміки може подавати сигнали про сприйняття інформації.